

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Posiadać Wilno znaczy nie wyrzec się wielkości

św. Mat. R. IX, 1—8.

W r. 1920, 9 października nastąpiło wyzwolenie Wilna, b. stolicy W. Ks. Litewskiego spod... władzy Litwy kowieńskiej.

Rok mija za rokiem, kolejne 18-lecie tego wyzwolenia obchodzone w Wilnie uroczyste w nastroju radosnym, a w Kownie, jak dobrze wiemy, żałobnie. Rok za rokiem pogłębia się granica nie tylko polityczna ale i kulturalna - narodowa między Kowieńszczyzną a Wileńszczyzną.

To są fakty, fakty świadczące o tym, że nasze polskie serca tutejsze mają swój własny patriotyczny pogląd i rytm na sprawy b. stolicy W. Ks. Litewskiego, a serca litewskie, tamtejsze mają inny, swój własny.

Gdy te fakty rozważam, nasuwają mi się z nieodpartą mocą słowa dzisiejszej Ewangelii świętej: „Zebysie jednak wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi moc odpuszczania grzechów — przeto rzekł do porażonego: wstań, bierz łożę swe, a idź do domu swego“ (św. Mat. IX, 6). Idea, a czyn Chrystusowy — to jedno.

Rozważmy! Idea polityczna nowożytna jest tylko wtedy twórcza, jeśli żywy organizm człowieka, lub narodu — ludu ma w sobie istotną moc urzeczywistnienia się w formie państwowej tak, jak Chrystus Pan miał i ma w sobie istotną moc, czy to odpuszczania grzechów czy też równo rzednego uleczenia paralityka samym słowem.

Idea bytu W. Ks. Litewskiego — to idea litewskiej dynastii Gedyminów i Jagiellonów. To fakt bardzo doniosły. Lecz moc początkowa urzeczywistnienia tej idei była fundamentowana za Gedymina nie na narodzie — ludzie litewskim t. j. na sile zbrojnej rdzennej litewskiej, na litewskim języku, na litewskiej kulturze: religii, sztuce, literaturze itp., lecz była bazowana na narodzie — ludzie słowiańskim, na Krywiczach. Nie Wilno za Gedymina promieniowało kulturalnie na W. Ks. Litewskie, lecz Połock, Nowgorod ze swą kulturą bizantyjsko - ruską. Nawet Witold teren Litwy kowieńskiej — Żmudź traktował niejednokrotnie jako teren handlu politycznego z Krzyżakami w dosięganiu swej idei panowania rusko - tatarskiego.

Dopiero Jagiello zespoliwszy się z Koroną Polską, z Krakowem i zezwoliwszy na przenikanie kultury zachodnio - chrześcijańskiej — łacińskiej i gotyckiej o zabarwieniu polskim uczynił stolicę Wilno ośrodkiem tej kultury i zaczął utwierdzać w W. Ks. Litewskim tego samego ducha, jaki panował w Krakowie. Lecz duch ten znowu nie był — to fakt oczywisty — litewski, lecz słowiański, polski. Siła i potęga W. Ks. Litewskiego i stolicy, Wilna, niestety, nie były litewskie, lecz rusko - polskie, słowiańskie.

A że naród - lud litewski nie został wynarodowiony płynęło to z tego samego tutejszego ducha tolerancji narodowej i religijnej. Na terenie W. Ks. Litewskiego do dziś dnia żyją i cieszą się wolnością narody i religie egzotyczne: karaimska i tatarska.

Z ustalenia tych faktów płyną wyraźne konsekwencje. Oto gdy tylko zrodziły się w swej obecnej nagości idee narodowo-ludowe z tendencją do urzeczywistnienia się w samodzielnych państwach, niechybnie z terenu W. Ks. Litewskiego wyłoniły się nowożytnie państwa Litewskie, Łotewskie i Estońskie. Kowno, Ryga, Tallin — to stolicy zarówno państwowe, jak i językowe. A Wilno ponieważ było fundowane na języku, kulturze, duchu, idei — słowiańskich i polskich. (Dokończenie na str. 2).

Mussolini poprze utworzenie granicy polsko-węgierskiej Węgrzy domagają się Rusi Podkarpackiej

PARYŻ (Pat). Korespondenci dzienników francuskich z Budapesztu i Berlina zgodnie donoszą, że w czasie konferencji węgiersko - słowackiej w Komarnie delegacja węgierska postawi w sposób ostateczny sprawę wspólnej granicy polsko - węgierskiej.

Według korespondenta „Paris Soir“, Lorette, Węgrzy zażądają włączenia terytorium Rusi Podkarpackiej do państwa węgierskiego.

Korespondent budapesztański „Tarrif Midi“ ze swej strony donosi, że sprawa ta będzie postawiona w nieco innej formie, a mianowicie, że delegacja zażąda dla Rusi Podkarpackiej prawa samostanowienia o sobie, przy puszczeniu, że w konsekwencji doprowadzi to do tego samego rezultatu.

TALLIN (Pat). „Rahwalent“, omawiając zagadnienia granic Polski i Węgier z Czechosłowacją, konstatuje z zadowoleniem, że Polska szybko i zdecydowanie postępowala, nie pozwalając na wtrącanie się Anglii i Francji.

Omawiając sprawę stworzenia wspólnej granicy polsko-węgierskiej, dziennik stwierdza, że projekt ten cieszy się całkowitym poparciem Mussoliniego.

BUKARESZT (Pat). Dzienniki za-

mieszczają na czołowych miejscach wiadomości, wedle których sprawa ustalenia wspólnej granicy polsko - węgierskiej cieszy się całkowitym poparciem Italii.

W depeszach z Berlina prasa rumuńska uwypukla panujące tam przekonanie, że ludność Rusi Karpackiej winna sama ustalić, czy pragnie przyłączyć się do Węgier.

Wczoraj powstał rząd Rusi Podkarpackiej

Burzliwe demonstracje za autonomią

UŻHOROD. (Pat.) W dniu wczorajszym został utworzony rząd Rusi Podkarpackiej w następującym składzie:

Premier i minister oświaty — poseł BRODY,
minister spraw wewn. — senator BACZYŃSKI,

minister gospodarki — FENCIK,
minister zdrowia i opieki społecznej — dr WOŁOSZYN,

minister sprawiedliwości — poseł PIESZCZAK.

Po ukonstytuowaniu się rządu urworzył się pochód, który wyruszył ulicami Użho-

rodu. Niesione były transparenty z napisami domagającymi się samostanowienia. Z tłumu padły żądania niezwłocznego zwolnienia z wojska żołnierzy z Rusi Podkarpackiej.

W nocy rozliczono na ulicach miasta ulotki, wzywające do nieplacenia podatków.

Hitler przeciwstawi się przyłączeniu Rusi Podkarp. do Węgier?

Niemcy finansują podkarpacki ruch ukraiński?

WIEN (Pat). Ukraińskie sfery emigracyjne, zwłaszcza ośrodki nacjonalistyczne spod znaku Konowalec, zgrupowane głównie w Genewie, Prawdze i Berlinie, rozpuszczają pogłoski, jakoby rząd Rzeszy nie był słowny po-

peirać przyłączenia Rusi Podkarpackiej do Węgier.

Kolportowane są równocześnie wiadomości o wyasygnowaniu przez rząd Rzeszy znaczniejszych sum dla wzniesienia na Rusi Podkarpackiej ru-

chu ukraińskiego.

Te tendencyjne pogłoski nie znajdują u źródeł niemieckich potwierdzenia, jako sprzeczne z dotychczasową linią polityki Rzeszy wobec Węgier.

Nie zniesiemy guwernanckiej opieki Anglii!

Gwałtowne przemówienie Hitlera pod adresem W. Bryt.

BERLIN (Pat). Przemówienie kanclerza Hitlera, wygłoszone wczoraj w Saarbruecken podczas poświęcenia teatru, poświęcone było całkowicie przyłączeniu Sudetów do Rzeszy Niemieckiej.

Kancel. Hitler powiedział m. inn.: Oś Rzym — Berlin wytrzymała próbę życia w najcięższych godzinach. Gdy poruszam współpracę światła nad pokojowym rozwiązaniem, wówczas musimy przede wszystkim mówić o tym

PRAWDIWYM PRZYJACIELU:
BENITO MUSSOLINI.

Wiemy wszyscy, co zawdzięczamy temu człowiekowi.

Mężowie stanu, którzy stoją na przeciw nas, pragną — musimy im wierzyć — pokoju. Lecz rządzą oni krajami, gdzie w każdej chwili mogą ustąpić i miejsca swoje zostawić tym, którzy o pokój nie dbają. Zdecydowałem się wobec tego

ROZBUDOWAĆ NASZE FORTYFIKACJE NA ZACHODZIE.

Rzesza w każdej chwili jest gotowa do polityki porozumienia ze swoimi sąsiadami. Pragniemy tylko jednego, a stosuje się to zwłaszcza do Anglii:

Dobrze byłoby, gdyby w W. Brytaniach ustąpił stopniowo zwyczaj epoki wersalskiej.

NIE ZNIESIEMY GUWERNANCKIEJ OPIEKI.

Dochodzenia brytyjskich polityków co do losów Niemiec, względnie obywateli niemieckich, przebywających wewnątrz granic Rzeszy, nie są na miejscu. Nie interesują nas podobne powody do zainteresowania się swoimi własnymi sprawami, np. zajęcia mi w Palestynie (huczne okłaski). Chciałbym udzielić wszystkim tym panom rady zajmowania się własnymi problemami, a pozostawienia nas w spokoju.

OD WYDAWNICTWA

Zawiesiliśmy wydanie wieczorne „Kurjera Wileńskiego“ w jego dotychczasowej formie i zaniechaliśmy zamiaru wydawania odrębnego pisma wieczornego, wbrew zapowiedzi, jaka się ukazała w sobotnim wydaniu wieczornym.

Skloniliśmy nas do tej decyzji przyczyną natury technicznej i chęć skupienia wysiłków nad dalszym podniesieniem wartości wydania porannego.

Jednakże zgodnie z głoszonym przez nas zasadą, że człowiek pracy, który nie ma czasu na czytanie pism przed południem, powinien otrzymywać w gazecie kupionej podczas powrotu z pracy do domu świeże wiadomości bieżące a nie z dnia poprzedniego — wprowadzimy wkrótce następującą innowację:

Specjalnie dla naszych czytelników popołudniowych w Wilnie będziemy uzupełniali wiadomościami z ostatniej chwili egzemplarze „Kurjera Wileńskiego“, sprzedawane w Wilnie po południu. W ten sposób nasi Czytelnicy poranni i wieczorni zostaną całkowicie zrównani, jeśli chodzi o świeżość dostarczanych im informacji.

Bogumin zajęty! Polska Straż Gran. nad Odrą

CIESZYN (Pat). W planie zajmowania pozostałych do objęcia obszarów Śląska Zaolzańskiego nastąpiła zmiana, że wczoraj rano oddziały wojska polskiego zajęły rejon Bogumina.

Na rzece Odrze w rejonie Bogumina nową granicę obsadziła już polska straż graniczna.

„Cieszyn Wschodni“

CIESZYN (Pat). Ukazało się rozporządzenie delegata wojewody śląskiego przy dowództwie samodzielnej grupy operacyjnej Śląsk, ustalające urzędowe nazwy dla obu części miasta Cieszyna.

Na podstawie tego rozporządzenia część miasta Cieszyna, położona na wschód od rzeki Olzy otrzymała nazwę „Cieszyn Wschodni“, zaś część położona na zachód od Olzy — nazwę „Cieszyn Zachodni“.

Konsulat Generalny Rzeczniczkę w Bratysławie

WARSZAWA. (Pat.) Z dniem 8 października konsula R. P. w Bratysławie podniesiony został do rangi konsula generalnego.

„Wszystko z powrotem“ „Niech żyje Horthy!“ Rokowania w Komarnie

KOMARNO (Pat). Wczoraj punktualnie o godz. 19 rozpoczęły się w czeskim Komarnie rokowania węgiersko - czeskie.

Delegacja węgierska składająca się z 21 osób z ministrem Kanya i ministrem oświaty hr. Teleky na czele, przybyła o godz. 17.

O godz. 18 przysłano z czeskiej strony na środek mostu auta, który mi delegacja węgierska udała się do Czeskiego Komarna. Przybycia delegacji oczekiwali po stronie czeskiej olbrzymie tłumy ludności, wśród której porządek utrzymywała policja i skauti węgierscy oraz policja czeska.

Tłum powitał delegację węgierską okrzykami: „Wszystko z powrotem“ i „Niech żyje Horthy“.

Armia czeska osz zedza

PRAGA. (Pat.) Władze naczelne armii czeskiej wydały nadzwyczaj surowe przepisy oszczędnościowe.

Dla ograniczenia wydatków zostali ustanowieni specjaliści komisarzy oszczędnościowi.

(Dokończenie ze str. 1)

siłą rzeczy, siłą ideowego ciśnienia zostało wyzwolone przez Słowian, przynajmniej Wielki Marszałek Polski Józef Piłsudski wszelkie możliwości unijne, mocarstwowe. Przecież i zwana Litwa Środkowa była faktycznym urzeczywistnieniem „pewnej” idei politycznej. Niestety Naród Litewski tworzący swoje państwo zaczął się w uporze i ani słyszeć nie chciał o... wskrzeszeniu idei jagiellońskiej, bardziej mu dogadzały... zamyśły witaldowe.

I oto, w dzisiejszych czasach, gdy historycy romantycy i stąd płyną ce polityczne pretensje wzięły w łeb, trudno... przeciw oświeceniowi wierzyć. To fakt, może nowożytnie państwo litewskie tylko żale rozstrzygać i żyć wylewać.

Lecz nasza radość z posiadania Wilna ze swej strony nie może być tylko bierna. Skorzą się ekonomiści, materialści, że Wileńszczyzna jest biedna i dochodów państwu nie daje. Im. A jednak czy to prawda? Czy tak jest w rzeczywistości ostatecznej? Czy mocarstwo Rzeszy w Polsce możliwa byłaby bez Wileńszczyzny? A choćby i tak było. Przecież na terenie Wileńszczyzny żyła ludność osobliwego gatunku i pokroju. O nich to bowiem Wielki Marszałek Polski Piłsudski powiedział, że jeśli chcesz mieć przywódcę, lub czołwieka aby cię nie zawiodł i nie opuścił w biedzie — szukaj takiego na Wileńszczyźnie. Jeśli Śląsk jest kopalnią kruszców naturalnych, to Wileńszczyzna, to Wilno, to my tutejsi jesteśmy kopalnią sił żywotnych, twórczych dla całej Polski. Tylko że trzeba człowieka, który będzie celowo, programowo, w stopniu nawet serdeczniejszym i skuteczniejszym niż to jest w centrali.

A na naszego tutejszego człowieka trzeba jeszcze wychowawczy nacisk położyć i wydobyc z niego cechy nie małe ewangeliczne, tak szczególnie uświadczona w dzisiejszej Ewangelii św. Oto typową małomówność tutejszą trzeba odrzucić silnie na wieloczynność, zwalczając niewolniczą powolność, bierność i godzenie się ze złem dnia bieżącego. Chrystusowa zasada idei urzeczywistniającej się w czynie — to dla nas tutejszych żywy emocjonalny wskaźnik wychowawczy.

Najmilsi, jakże głęboko nas porusza ta moc Chrystusa zawarta w słowach Ewangelii św. Mateusza: „Zostanie jednak wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi moc odnudzania grzechów — przeto rzekł do porażonego: wstań, bierz swoje, i idź do domu swego”. — Amen.

(Kazanie ks. dra Piotra Siedzińskiego, wygłoszone w rocznicę wyzwolenia Wilna, dnia 9 X. 1938 r., podczas uroczystego nabożeństwa w kościele garnizonowym św. Ignacego w Wilnie).

Uroczystość obchodu rocznicy 9 października 1920 r. odbyła się wczoraj skromnie, jak co roku, i ograniczyła się do dziękczynnej mszy św. w kościele garnizonowym. Na nabożeństwo stawili się, prócz wojska, wielu tych, którzy do oswożenia Wilna osobiście przyczynili się.

Zabrakło tylko samego Oswobodziciela. Jak zawsze unikający wszelkich owacy i rozgłosu generał Żeligowski, wczoraj o godz. 8 rano, po wysłuchaniu mszy św. w Ostrzej Bramie, opuścił samochodem Wilno i udał się do swego Andrzeja.

Przybyli z kwiatami rano do hotelu Georges'a, gdzie zwykle zatrzymuje się generał uczniowie szkoły powszechnej im. Gen. Żeligowskiego już go nie zastali.

Sprostowanie

We wczorajszym artykule wstępnym powstał błąd wskutek opuszczenia jednego wyrazu „lecz” — przez co został zniekształcony sens zdania i całego artykułu. Po poprawieniu zdanie to winno brzmieć:

„Możemy współczuć Litwinom z powodu utracenia przez nich stolicy na zawsze, nie możemy jednak rezygnować ze swych praw, zwłaszcza, że te prawa opierają się nie na historii, która może dziś nakazywać wnośnienie jakiejś unii, lecz na zasadach nacjonalistycznego samostanowienia o sobie mieszkańców poszczególnych terenów”.

„Jest to najszczęśliwsza forma utraty mej władzy, jaka mnie spotkała”

Pan min. Beck za Olzą

CIESZYN. (Pat.) Wiadomość o przyjeździe ministra spraw zagr., Becka, dotarła do Cieszyna w późnych wieczornych godzinach i od razu zelektryzowała całe miasto.

Od rana na ulicach zaczęły się gromadzić liczne tłumy publiczności. Wzdłuż całej trasy, którą miał przejeżdżać min. Beck, utworzył się samorzutnie gęsty szpaler.

Pociąg zjechał punktualnie o godz. 9.41

na dworzec cieszyński.

Z wagonu salonowego wysiadł p. min. Beck.

Burmistrz połączonego Cieszyna, Halfar, powitał ministra w imieniu ludności miasta. W imieniu społeczeństwa zaolzańskiego przemówił starosta frysztański dr Wolf.

Jako trzeci, w imieniu Związku Polaków za Olzą powitał p. ministra ks. pastor Berger.

Przechodząc wzdłuż szpalera utworzonego na peronie przez drużyny harcerskie, pan minister powitany

został grzmiącymi okrzykami i obrzycony kwiatami. Wśród niemiłych okrzyków na jego cześć, pan minister w otoczeniu świty wsiał do samochodu i przybył do siedziby sztabu

Dowództwa samodzielnej Grupy Operacyjnej

i odbył tam półgodzinną konferencję z dowódcą po czym udał się na plac swego imienia.

Okrzyki i oklaski trwały do chwili, gdy pan minister wsiał znów do samochodu, aby udać się w dalszą podróż po nowoodzyskanej części Rzeczypospolitej.

Z Cieszyna p. min. Beck udał się do Trzyńca.

Pan minister wraz z otoczeniem zwiedził szczegółowo wszystkie urzędy i hut.

Po zwiedzeniu hut p. minister odjechał

do Jablonkowa.

W imieniu miejscowego społeczeństwa przemówienie powitalne wygło-

sił ks. pastor dr Michejda.

Po przemówieniu ks. pastora Michejdy orkiestra hutników trzynieckich odegrała hymn narodowy.

Uproszony przez przedstawicieli ludności min. Beck zabrał głos, wygłaszając następujące krótkie przemówienie:

„Do niedawna jako minister spraw zagranicznych Rzeczypospolitej zajmowałem się organizowaniem opieki nad wami, Polakami z krwi i kości, którzyście znajdowali się poza granicami naszego państwa. Nie mogłem sobie odmówić tego szczęścia, aby uścisnąć wasze ręce dziś, kiedy wszelkie moje urągania w stosunku do was znikły k umej największej radości, i kiedy pan wojewoda reprezentować będzie władze Rzeczypospolitej Polskiej na tym terenie. Jest to najszczęśliwsza forma utraty mej władzy, jaka mnie spotkała”.

Przemówienie swe zakończył pan minister okrzykiem „Niech żyją Polacy z Olzy”.

Od Węgrów oczekujemy miłości i zrozumienia

Przemówienie premiera rządu słowackiego

BRATISŁAWA. (Pat.) W sobotę wieczorem nowomianowani członkowie rządu słowackiego przybyli do Bratisławy witani entuzjastycznie przez ludność stolicy Ziemi Słowackiej. Przybyli również premier Tiso i minister Durczanski.

O godz. 22 na placu przed Teatrem Narodowym zebrały się ogromne rzesze

ludności, do których przemówił z balkonu premier Tiso, który oznajmił na wstępie, że kierownictwo spraw słowackich przechodzi w ręce narodu słowackiego, po czym stwierdził, że rząd w działalności swej kierować się będzie zawsze tym duchem, jaki ożywia idee księdza Hlinki.

Mówca zwrócił się następnie do oby-

wateli narodowości węgierskiej, mówiąc m. in.

„Chcemy aby rozwój naszego kraju oparł się na zasadach chrześcijańskiej miłości i współzrozumienia. Od obywateli narodowości węgierskiej, żyjących w ramach naszego organizmu państwowego oczekujemy tej samej miłości i zrozumienia”.

Oś Rzym — Berlin

coraz silniej łączy się z Tokio

Voce d'Italia chłodno ocenia „ofertę” Francji

RZYM. (Pat.) Komentując na łamach „Voce d'Italia” polityczne uchwały Wielkiej Rady Faszystowskiej, Virginio Gayda pisze: Podstawą właściwej polityki zagranicznej jest oś Rzym—Berlin, która coraz silniej łączy się z Tokio. Celem tego potrójnego systemu politycznego jest:

- 1) wzajemna obrona interesów trzech mocarstw;
- 2) europejska i światowa współpraca, zmierzająca do rozwiązań realnych i sprawiedliwych;
- 3) utrzymanie wspólnego frontu, zwró-

conego przeciwko komunizmowi i czynnikom wyrotowym z nim stowarzyszonych.

Jeżeli chodzi o szersze następstwa, jakie pociągnąć może za sobą wycofanie ochotników włoskich, to również w tej sprawie Włochy zachowają dużą powściągliwość i przeczorność.

Przechodząc z kolei do decyzji rządu francuskiego w sprawie nominacji nowego ambasadora w Rzymie, autor podkreśla, że decyzja ta związana jest z uznaniem

imperium włoskiego. Decyzja ta — pisze Gayda — przywróci normalne stosunki dyplomatyczne pomiędzy Francją a Włochami. Jest to wstępny warunek wszelkiego normalnego rozwoju stosunków politycznych pomiędzy dwoma mocarstwami.

Byłoby przedwczesnym powiedzieć dzisiaj coś więcej na ten temat, zwłaszcza że we Francji ścierają się różne prądy we wnętrzu. Natomiast na innych odcinkach — konkluduje Gayda — polityka włoska jest aktywna.

Za czerwoną linią Maginot

złączone siły Moskwy i Kominternu przygotowują się do wypadu na Europę

...alarmuje prasa niemiecka

BERLIN. (Pat.) Zdaniem „Voelkischer Beobachter”, stworzony przez Sowietów pas fortyfikacyjny, ciągnący się od Zatoki Fińskiej aż do Morza Czarnego, stać się ma

bramą wypadową Moskwy przeciw Europie Zachodniej.

Sowieckiej linii Maginota nie należy uważać, zdaniem „Voelkischer Beobachter”, li tylko oza narzędzie rewolucji światowej, lecz przede wszystkim za objaw nowego sowieckiego imperializmu i odrodzenie się carskiego parcia na zachód.

Panslawizm służył Rosji carskiej do urzeczywistnienia celów imperialistycznych, panslawizm zastąpił został dziś przez

panbolszewizm,

którego główną podporą są Rosjanie. Nie tylko w dążeniach imperialistycznych leży — zdaniem „Voelkischer Beobachter” — podobieństwo między panbolszewizmem i panslawizmem, lecz również i analogiczny jest stosunek do narodowości, zamieszkałych na terytorium Rosji.

Ostatnio polityka Kremla zmierza do wyrugowania z Rosji języków „mniejszościowych”

i zastąpienia poszczególnych języków mową rosyjską.

Zdaniem „Voelkischer Beobachter”,

nastąpiło obecnie groźne połączenie się średniowiecznego i wielkoruskiego nacjonalizmu z żydowskim międzynarodowym bolszewizmem Kominternu. W tym leży wielkie niebezpieczeństwo dla pokoju

światowego,

a zwłaszcza dla pokoju Europy. Za czerwoną linią Maginota stoją złączone siły Moskwy i Kominternu, gotowe do zaatakowania Zachodu.

Gen. L. Żeligowski

w 18 rocznicę zajęcia Wilna

Wczoraj, w osiemnastą rocznicę zajęcia Wilna przez oddziały dywizji Litewsko-Białoruskiej przybył do Wilna z Andrzeja gen. Żeligowski.

Po wysłuchaniu mszy św. w Ostrzej Bramie gen. Żeligowski udał się na Rosę, gdzie złożył kwiaty w mauzoleum Serca Marszałka oraz na grobach żołnierzy poległych w obronie Wilna.

Dla bezrobotnych za Olzą

Piękny czyn robotników wileńskich

Robotnicy i pracownicy, zatrudnieni przy budowie drogi państwowej Nr 2/4 „Ponary — Rykonty — Zawia sy” opodatkowali się na przeciąg 2 tygodni w wysokości 1 proc. swych zarobków.

Zebrała tą drogą suma w wysokości 296 złotych 75 groszy, złożona

została w naszej redakcji i przekazana na dia bezrobotnych za Olzą.

Patriotyczny i społeczny czyn wspomnianych pracowników i robotników zasługują na słowa uznania. Oby znalazł jak najliczniejszych naśladowców.

„Pokój na Północy”

Przed wojskową współpracą państw nordyckich

HELSINKI (Pat.) „Hufvudstadsbladet” zamieszcza bardzo charakterystyczny dla zmiany nastrojów w Skandynawii artykuł p. t. „Pokój na północy”.

Niektórzy optymiści — pisze m. in. dziennik — chcieliby w konferencji monachijskiej widzieć początek nowej ery, w której pokój w Europie jest zagwarantowany przez cztery wielkie mocarstwa. Małe państwa jednak powinny się do tego ustosunkować bardzo ostrożnie.

Mentalność wielkich mocarstw różni się bardzo od mentalności małych państw, a szczególnie od mentalności państw nordyckich. W razie niebezpieczeństwa państwa nordyckie nie mogą liczyć na jakąś pomoc z zewnątrz.

Dziennik wysuwa konieczność wojskowo-politycznej współpracy państw nordyckich, zdając sobie jednocześnie sprawę z tego, że taka współpraca będzie dla poszczególnych państw dość kosztowna. Żaden jednak wydatek — kończy dziennik — nie jest zbyt wielki, o ile wzmocni on efektywnie bezpieczeństwo tych państw.

4.574

ofiar kolonizacji Abisunii

RYM (Pat.) Urzędowo donoszą, że liczba wojskowych i „Czarnych Koszul”, zmarłych w Afryce Wschodniej od 1 do 30 września r. b. wynosi 65 osób.

Ogółem straty włoskie w Afryce Wschodniej w czasie od 1 stycznia 1935 do 30 września rb. wynoszą 4574.

Na ogólną liczbę robotników około 42 tysięcy ogółem w czasie od 1 stycznia 1935 r do września roku bież. zmarło tam 2113.

4 rocznica zamordowania króla Jugosławii

PARYŻ. (Pat.) Wczoraj rano jako w 4 rocznicę zamordowania króla Aleksandra jugosłowiańskiego i ministra Louis Barthou odbyła się uroczystość z udziałem posła jugosłowiańskiego w Paryżu.

Żołnierze korpusu wschodniego złożyli kwiaty u stóp pomnika króla patrioty serbskiego i króla Aleksandra.

Kat. Stowarz. Kobiet z Warszawy u stóp Ostrzej Bramy

Do Wilna przybyła większa pielgrzymka Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet z Warszawy. Pielgrzymka w dniu wczorajszym zwiedziła Kalwarię, skąd powróciła wieczorem i udała się przy świetle różnokolorowych latarek do Ostrzej Bramy na nabożeństwo wieczorne.

Pielgrzymka liczy przeszło 1000 osób.

Nadzwyczajne posiedzenie Rady Miejskiej Wilna

Dziś w poniedziałek odbędzie się nadzwyczajne plenarne posiedzenie Rady Miejskiej. Na posiedzeniu tym dokoany zostanie uzupełniający wybór do Zgromadzenia Wyborczego Nr 45 na miejsce jednego z wybranych na posiedzeniu poprzednim delegatów.

Za odzyskanie Śląska Zaolzańskiego

Wczoraj o godz. 10 rano przy koniebracji J. E. Arcybiskupa Metropolity ks. Jąbrzykowskiego, odbyło się w Bazylice Katedralnej dziękczynne nabożeństwo za bezkrwawą odzyskanie Śląska Cieszyńskiego.

Również i we wszystkich innych kościołach na terenie archidiecezji wileńskiej odbyły się podobne nabożeństwa dziękczynne.

DR. D. ZELDOWICZ

choroby skórne, weneryczne, syfilsis
narządów moczowych.

POWRÓCIŁ.

Wileńska 28 m. 3, tel. 2-77.

Kurjer Sportowy

Śmigły będzie musiał rozstać się z Ligą Warta — W.K.S. Śmigły 1:0 (0:0)

Deszcz, chłodno, jesień. Jesień w pełni tego słowa znaczeniu, bo nawet gra nie mogła rozniecić się na nieco wyższy poziom i rozjaśnić horyzontu. Mecz ligowy rozegrany w Wilnie między WKS Śmigły a Wartą z Poznania miał być spotkaniem niemal decydującym dla drużyny wileńskiej, która na włosku wisi w Lidze i każde spotkanie z kończących się rozgrywek ligowych i każda strzelona bramka jest ceniona na wagę złota.

Nic też dziwnego, że szerszy ogół sportowców wileńskich wybierając się na mecz z Wartą był przekonany, że piłkarze WKS Śmigły postawią na jedną kartę i dołożą starań, żeby za wszelką cenę spotkanie zakończyło się zwycięstwem Śmigłego. Niestety wypadło całkiem inaczej. Nie był to mecz o wysoką stawkę. Obie drużyny grały bardzo słabo, WKS Śmigły rozczarował do reszty najgorzejszych entuzjastów i nawet szowinistów klubowych. Nie było ambicji. Drużyna grała bez chęci zwycięstwa. To wszystko robiło wrażenie, że odrabiana jest pańszczyzna a wniosek z tego jasny, chociaż dla wielu może przykry, że dla takiej drużyny nie powinno być miejsca w Lidze. To jest sąd ostateczny, lecz sprawiedliwy. Ten sąd wydany został w Wilnie na boisku, które widziało znacznie lepszą formę WKS Śmigłego oraz o wiele ciekawsze mecze. Rzecz dziwna, że teraz właśnie gdy drużyna powinna była znajdować się w szczytowej formie przypomina raczej zespół „A” klasowy.

Na domiar złego WKS Śmigły wstąpił bez dwóch czołowych graczy Zabrakło filara drużyny Pawłowski i Balloska. Bez tych graczy atak WKS Śmigły nie istniał na boisku. Nie mógł znaleźć szczęśliwego rozwiązania pod bramką Warty. Inną jest rzeczą, że sytuacji było całkiem mnóstwo i jak jedna tak też i druga drużyna mogły mecz ten zakończyć znacznie wyższym stosunkiem bramek niż 1:0. Warta wygrała zasłużenie, gdyż była drużyna pod każdym względem lepsza i mająca więcej szczęścia.

W drużynie gości na uwagę przede wszystkim zasłużyli Scherfke, Daniłak, Sobkowiak i bramkarz Jankowiak, który miał bardzo dobry dzień.

W drużynie wileńskiej najlepszym był Bukowski. Bramkarz Czar ski nie zawiął bramki. Roboty miał znacznie więcej niż jego przeciwnik Jankowiak, lecz Czar ski bronął znacznie efektywniej i pewniej, wówczas kiedy Jankowiak pozwał często na liczne wybicie i na piastkowanie piłki w zamieszaniu podbramkowym.

Drużyny wystąpiły w następujących składach: Warta: Jankowiak, Ofierzyński, Twórcz, Lis, Daniłak, Sobkowiak, Szeier, Gendera, Scherfke, Kazimierzczak i Szware.

WKS Śmigły: Czarski, Zawieja, Paszkiewicz, Grądziel, Bukowski. Pużyna, Moszczyński, Marzec, Tumas, Hajdul i Biok.

Mecz z punktu rozpoczął się od gry mało ciekawej i powolnej. Boisko rozmokłe. Piłka ciężka. Na stadionie zarysowują się dwa wspaniałe łuki podwójnej tęczy, która miałaby raczej wróżyć zwycięstwo wilan, dla których zdobycie dwóch cennych punktów byłoby szczęśliwym wydarzeniem. Publiczność wpatrzona w grę i w tęczę miała nadzieję, że jednak mecz ten przyniesie zwycięstwo, lecz z minuty na minutę Warta zaczęła zyskiwać coraz wyraźniejszą przewagę w polu. Scherfke jest bardzo niebezpieczny pod bramką. Strzały padają rzadko, lecz bramkarze pracują w poście czoła. Wydaje się, że Warta ma jednak trudności z nokonywaniem mokrego terenu. Wilan nie potrzebnie narzucili półtorą grę, która pod żadnym względem nie odpowiada tym warunkom technicznym, ani też drużynie.

Do przerwy gra jest monotonna. Pod bramką Warty dochodzą tylko sporadyczne ataki wilan. Śmigły gra bardzo ostrożnie, lecz z tą ostrożnością wkroczył chaos i załamał drużynę, która nie potrafiła przez cały czas meczu zdobyć się na jaką rozumną i planową akcję.

Pierwsza połowa meczu mija monotonnie. Śmigły potrafił jednak utrzymać wynik bezbramkowy, co przy

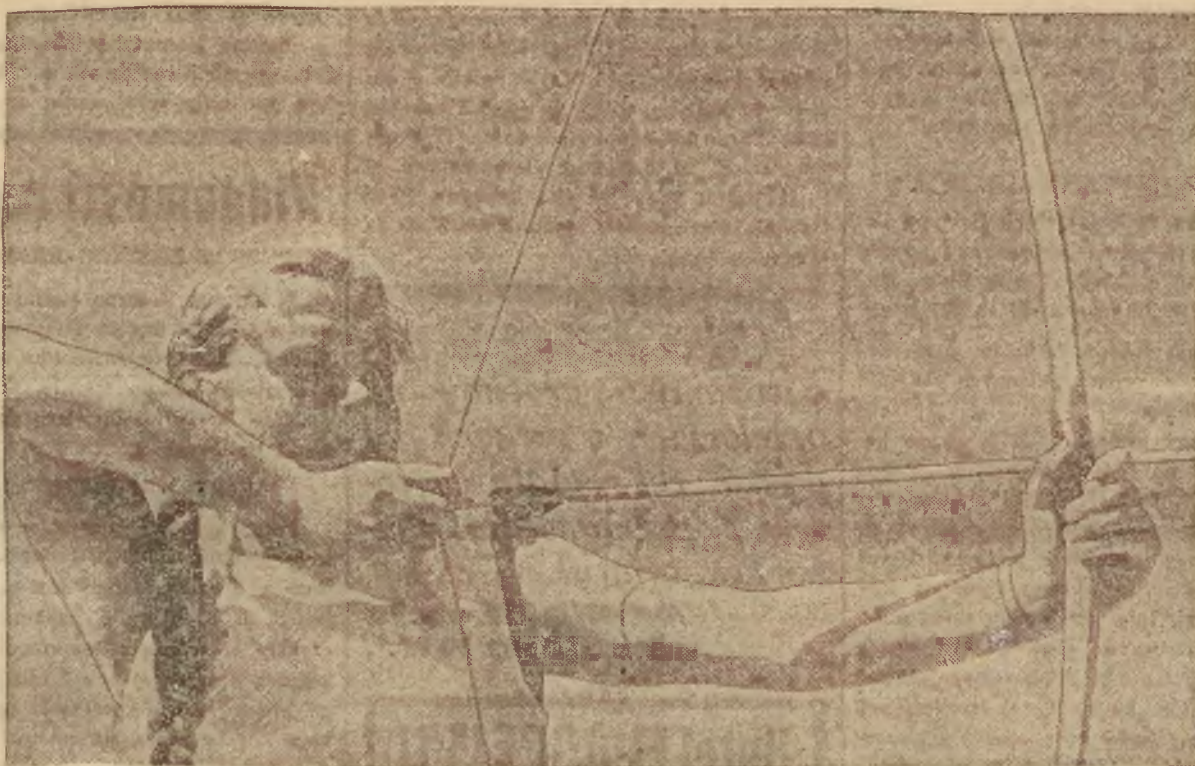
pisać należy pewnej dozie szczęścia.

W czasie przerwy zadawano sobie pytanie jak mogła Warta przed tygodniem pokonać Ruch i to w stosunku 6:0. Poznańscy w Wilnie po winni byli w takim razie wygrać 10:0 lecz te rozmowy i przypuszczania mijają tak szybko, jak szybko biegną minuty przerwy. Po zmianie stron gra zaczyna znacznie zyskiwać na ciekawości. Warta ma w dalszym ciągu przewagę. Już w 11 minucie Scherfke z bliska strzela pierwszą, a jak się później okazało ostatnią bramkę dnia. Jest wynik 1:0 dla Warty. Zda wałoby się, że wybiła już ostatnia godzina, że zdobyty przez Wartę gol będzie sygnałem do walki, lecz niestety na graczach Śmigłego nie robi

to większego wrażenia i drużyna w dalszym ciągu gra ospale. Linia ataku nie umie sobie poradzić z piłką pod bramką gości. Gra jest nederwu jaca. Wilanie zaprzeczają całą szereg dogodnych sytuacji i są prosto bezradni. Dotkliwie daje się we znaki brak Pawłowski i Balloska. Drużyna bez ataku, bez linii na padu nie może wygrać. Pomoćnicy, a zwłaszcza Bukowski robi wszystko co może byle tylko zasilać piłkami na paszników, a ci namiętnie fuszera ali gorzej od juniorów.

Ostatecznie mecz skończył się za słownym zwycięstwem Warty 1:0. Sędziował bez żadnych większych zastrzeżeń p. Arceński z Krakowa. Publiczności około 3 tysięcy.

Piękny strzał

O mistrzostwo Ligi Warszawianka — Cracovia 2:0

Na Stadionie Wojska Polskiego w Warszawie wobec 4000 widzów rozegrany został mecz o mistrzostwo ligi pomiędzy Warszawianką i Cracovią. Zwycięstwo odniosła Warszawianka w stosunku 2:0 (2:0). Wynik meczu nie odpowiada

przebiegowi gry, gdyż w pierwszej połowie Cracovia miała lekką przewagę, a po przerwie górowała nawet znacznie. Zawody prowadził p. Strzelecki ze Lwowa.

Ruch — ŁKS 5:0

W Wielkich Hajdukach odbył się mecz ligowy Ruch ŁKS, zakończony zdecydowanym zwycięstwem Ruchu 5:0 (0:0). Ruch do tego spotkania wystąpił bez Peterka, ze Słotą na środku ataku i Wilimowskim na lewym łączniku oraz Malcher

kiem na prawym. Pierwsza połowa wykazała dość znaczną przewagę drużyny łódzkiej ale fatalny jej atak nie umiał tej przewagi wykorzystać. Widzów dwa tysiące.

Pogoń — AKS 1:0

We Lwowie mecz ligowy AKS — Pogoń rozegrany wobec 5000 widzów przyniósł po ciężkiej walce zwycięstwo Pogoni w stosunku 1:0 (0:0). Mecz odbył się w nerwowej atmosferze, gdyż do końca wynik był niepewny. Chorzowianie zresztą byli drużyna lepsza zwłaszcza, że Pogoń, mimo wystawienia najlepszego

składu nie miała dobrego dnia. Lwowskiej drużynie brakowało szybkości i odpowiedniej kondycji. Jedyną bramkę zdobył w 75 minucie Zimmer.

W Pogoni zagrał po dłuższej przerwie Małyas. Zawody prowadził p. Schneider z Krakowa.

Polonia — Wisła 2:4

W Krakowie Wisła po nieciekawej i na niskim poziomie grze pokonała Warszawską Polonię 4:2 (3:1). Zwycięstwo Wisły było w pełni zasłużone i mogło być cyfrowo wyższe. Polonia ustępowała swoim przeciwnikom o klasę zarówno pod

względem technicznym jak i taksycznym, ale braki te nadrabiała ambicją i szybkością, której jednakże nie starczyło na cały okres meczu. Sędziował p. Stracek. Widzów ok. 2 tys.

„Elektrik” bije K. P. W. „Pomorzanin” 11:5 wspaniała forma Lendzyna

Rozegrany w Wilnie pierwszy mecz bokserski pomiędzy miejscowym „Elektrikiem” a toruńskim KPW „Pomorzanin”, przyniósł zwycięstwo wilanom 11:5.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

WAGA MUSZA: Lendzin (W) pokonał w pierwszej rundzie przez k. o. Kuswicz.

PIÓRK: Łukmin (W) pokonał na punkty Polifiszki (T).

KOGUCIA I: Małinowski (W) wygrał w pierwszej rundzie przez k. o. z Kusiewiczem (T).

KOGUCIA II: Krasnopiorko zremisował z Bieniaszewskim (T).

LEKKA: Milas (T) wygrał po dyskwalifikacji z Kuleszą (W).

PÓLSREDNIA: Fischer (T) pokonał Borysa (W).

ŚREDNIA: Unton wygrał w pierwszej rundzie przez k. o. z Stockim (T).

PÓLCIEŻKA: Poliksha (W) zwyciężył Pietrasa (T).

Sędziował w ringu p. Klewski, punktował p. Hołownia. Sala wypełniona po brzegi.

Zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo wileńskich szkół średnich

Na stadionie Okręgowego Ośrodka Wychowania Fizycznego na Piromoncie przez dwa dni odbywały się zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo szkół średnich Wilna.

Zawody szkolne, posiadające już swoją bogatą tradycję sportową, wywołały i tym razem dość znaczne zainteresowanie, gromadząc na starcie elitę sportową uczącej się młodzieży Wilna.

Nic więc dziwnego, że na stadionie było rojno i gwarno. Startujący uczniowie, przy ciągłym dopingu swych kolegów szkolnych, walczyli w każdej konkurencji nadzwyczaj ambitnie, co w sumie złożyło się, iż zawody wypadły interesująco, a zawodnicy wykazali znaczną poprawę w lekkoatletyce szkolnej.

Ze stu startujących uczniów, na czołowych wynikami swoimi wysunął się Oleszczuk, reprezentujący barwy Państwowej Szkoły Technicznej, który pobił dwa rekordy zeszłoroczne w skoku w dal wynikiem 6 m 67 cm i w biegu na 100 m. Rekord w bie-

gu na 100 m Oleszczuk pobił do spółki z Brzezińskim (gimn. Mickiewicza). Obaj ci zawodnicy pokryli ten dystans w czasie 11,3 sek. Jak widzimy, młodzi sprinterzy wykazali duży talent. Znaczny wzrost poziomu wileńskiej lekkoatletyki szkolnej obserwujemy również i inne wyniki, uzyskane w walkach finałowych:

I tak w pchnięciu kulą pierwsze miejsce zajął Rakusiewicz (Troki) — 11 m 64 cm, 2) Obulewicz (Troki) — 11 m 53 cm, 3) Topolski (gim. OO. Jezuitów) — 11 m 35 cm, 4) Gaozewicz (Państw. Szk. Techniczna) — 10 m 64 cm.

W skoku o tyczce na pierwszym miejscu uplasował się Nowicki (gim. Z. Augusta) — 2 m 90 cm, na drugim miejscu Kelm (gim. A. Mickiewicza) — 2 m 75 cm, na trzecim Margraf (Państw. Szk. Techn.) 2 m 70 cm, na czwartym Wnukowicz (gim. Z. Augusta) 2 m 70 cm, na piątym Kluk (gim. Mickiewicza) 2 m 60 cm.

Najdalej pchnięciem rzucił Mołczanowicz (gim. Mickiewicza) 69 m 65 cm, przed Czyżem (Państw. Szk. Techn.) — 69 m 20 cm. Rikza (Troki) 67 m 70 cm, Milewski (Państw. Szk. Techn.) 61 m 13 cm i Nesoforowem (gim. Kupieckie) 60 m 94 cm.

W rzucie dyskiem pierwsze miejsce zajął Oleszczuk (Państw. Szk. Techn.) — 34 m 92 cm przed Michniewiczem (Państw. Szk. Techn.) 32 m 47 cm. Pietraszka (gim. Mickiewicza) 31 m 31 cm. Kelm (gim. Mickiewicza) 30 m 81 cm i Ciszewskim (gim. Z. Augusta) 30 m 35 cm.

W biegu na 100 m pierwsze miejsce zajął Brzeziński (gim. Mickiewicza) w czasie 11,3 sek. O kilka centymetrów za nim nadbiegł Oleszczuk (Państw. Szk. Techn.), który uplasował się na drugim miejscu, chociaż uzyskał ten sam czas 11,3 sek.

Ta sama sytuacja zaszła z Sarosiekiem i Tawskim. Obaj uzyskali czas po 11,5 s. Komisja sędziowska przyznała więc im dwa trzecie miejsca w finałowym, emocjonującym biegu „stumetrówku”.

W skoku wzwyż Wołoncewicz (Państw. Szk. Techn.) zajął pierwsze miejsce wynikiem 160 cm. Drugie miejsce przypadło w udziale Neslerowowi (gim. Kupieckie) 160 cm, trzecie Fedorowiczowi (gim. Kupieckie) 160 cm.

W biegu na 1500 m zwycięstwo odniósł Staszkiwicz (gim. Kupieckie), który pokrył tę trasę w czasie 4 m 30,1 sek. Drugie miejsce zajął w tej konkurencji Giernawski (gim. OO. Jez.) 4 m 40 sek., trzecie miejsce Dobrowolski.

W sztafecie 4x100 m zwyciężył zespół Państwowej Szkoły Technicznej w czasie 47,3 sek. przed gim. Mickiewicza 47,8 sek. i gim. Z. Augusta.

W ogólnej punktacji drużynowym mistrzostw Wilna została Państwowa Szkoła Techniczna, która osiągnęła 74,5 pkt., przed gim. Adama Mickiewicza 54,5 pkt., gim. Z. Augusta 32 pkt., gim. Kupieckim 18 pkt., gim. oo. Jezuitów 16 pkt. i gim. z Troki 15 pkt.

Organizacja zawodów spoczywała w rękach nauczycieli wychowania fizycznego.

POKOJE

TANIE CZYSTE I CICHE
W HOTELU ROYAL

Warszawa Chmielna 21
Dla pp. czytelników „Kurjera Wileńskiego”
15% rabatu

Tabela ligowa

Po niedzielnych zawodach o mistrzostwo ligi w układzie tabeli nastąpiły duże przesunięcia, przeważnie na pozycjach środkowych. Pierwsze miejsce zajmuje bezapelacyjnie Ruch, który ma już przewagę 4 punktów nad następną z kolei drużyną. Na drugim miejscu znalazła się Warta z przewagą jednego punktu nad trzecią z kolei Cracovią. Wisła zaawansowała z 6 na 4 miejsce za Cracovią a przed AKS.

	gier:	pkt.:	st. br.:
1) Ruch	16	23:9	50:31
2) Warta	16	19:13	50:34
3) Cracovia	15	18:12	34:30
4) Wisła	16	17:15	34:33
5) AKS	16	15:17	39:30
6) Polonia	15	15:15	33:34
7) Warszawianka	16	15:17	34:41
8) Pogoń	16	15:17	17:22
9) Śmigły	16	11:21	24:43
10) ŁKS	16	10:22	19:38

Marynowski mistrzem Polski w maratonie

Do biegu maratońskiego, który się odbył w Poznaniu, zgłosiło się 15 zawodników z całej Polski. Wyścig odbywał się w fatalnych warunkach atmosferycznych i terenowych. Przez cały czas padał deszcz, to też podkreślić należy ambicję i zimną wolę zawodników, którzy mimo niepomysłnych warunków bieg ten ukończyli. Ogółem na 14 zawodników bieg ukończyło 8.

Start nastąpił przy arenie łazarskiej, a trasę prowadziła w kierunku Ławicy, Krzy-

żownicy, za którymi był półmerek.

Początkowo prowadził Pazurny z Gdyni. Na 12 km minął go zeszłoroczny zwycięzca Przybyłek, którego wyprzedził na kilka kilometrów przed mełą Marynowski z Warszawianki. Warto zaznaczyć, że Marynowski na półmroku był ostatni.

Marynowski pierwszy przetrwał łasme w doskonałym czasie 2:50:29,2 sek.

O 20 minut za nim przybył do meły Kosicki z poznańskiego Sokoła.

Pierwsza porażka Garbarni o wejście do Ligi

W Łodzi w meczu o wejście do ligi rozegranym wobec 6 tys. widzów Union Touring pokonał Garbarnię 3:2 (1:0).

Garbarnia w ten sposób odniosła pierwszą porażkę w tegorocznych rozgrywkach finałowych o wejście do ligi.

K. P. W. na 1 miejscu w siatkówce

Odbył się wczoraj w Wilnie turniej trójkami piłki siatkowej. Zwyciężyło KPW Ognisko, przed WKS Śmigłym.

Sensacją turnieju jest zdeklasowana nie AZSU, który był mistrzem Polsk.

KRONIKA

Październik
10
Wschód słońca — g. 5 m. 39
Zachód słońca — g. 4 m. 33

WILEŃSKA DYŻURY APTEK.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Sokołowski (Tyzenhauzowska 1); Chomiczewskiego (W. Pohulanka 25); Miejska (Wileńska 23); Turgieła (Niemiecka 15); Wiwulskiego (Wielka 3).

Ponadto stale dyżurują apteki: Paka (Antokolska 42); Szatyra (Legionów 10) i Zajczkowskiego (Witoldowa 22).

SPRAWY SZKOLNE

Dyrekcja Kursów Maturalnych Sekcji Szkolnictwa Średniego Z. N. P. zawiadamia, że zapisy na Kursy z zakresu gimnazjum nowego i starego typu przyjmują się codziennie w godz. 17—18 w lokalu Kursów ul. Zawalna 21. Wykładają profesorowie o pełnych kwalifikacjach pedagogicznych.

HOTEL „ST. GEORGES”
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

DIŚNIEŃSKA

Spółdzielnia mleczarska w Plisie. W 1928 r. powstała w Plisie spółdzielnia mleczarska, która z każdym rokiem rozwijała się pomyślniej. Przy spółdzielni tej w r. 1930 uruchomiono zbiornicę jaja w r. 1934 — wytwórnię serów. Spółdzielnia ma po jednej filii w gminach: pliskiej, głębockiej, zleskiej, tużeckiej, porpliskiej, doksyckiej i hołubickiej. Obecnie spółdzielnia ma 823 członków a wysokość udziałów wynosi zł 60.750. Mleko dostarczane jest od 2.025 krów. Obrót w roku 1937 wyniósł zł 227.714, przynosząc spółdzielni dochodu zł 55.979. Koszty prowadzenia spółdzielni wyniosły zł 55.862, przyczem koszty prowadzenia w stosunku do obrotu wynoszą bez umorzeń i innych 21,32%, łącznie z umorzeniami i innymi 25,94%.

Centrala Zaopatrzeń Ogródniczych
wł. J. I. J. KRYWKO
Wilno, ul. Zawalna 28 m. 4, tel. 21-48.
poleca drzewka i krzewy owocowe.

NIEŚWIESKA

Rosną szeregi OZN w Hrycewiczach. W sali Zarządu Gminnego w pogranicznych Hrycewiczach odbyło się zebranie członków Obozu Zjednoczenia Narodowego. Po rozpatrzeniu pod przewodnictwem Stefana Ryłwińskiego spraw organizacyjnych, zebrani postanowili do akcji wielkiego dzieła Zjednoczenia Narodowego wciągnąć wszystkie gromady wchodzące w skład gminy w liczbie 34. Zadanie zostało wykonane w całej rozciągłości. 2 bm. odbyło się kalne zgromadzenie wszystkich oazi hrycewickiego gminnego oddziału OZN. Licznie przybyli delegaci żywo interesowali się zadaniami OZN, co wskazuje na poleźny rozrost organizacji. Hrycewicka gmina produkuje w tej chwili w powiecie nieświeckim, wykazując obywatelskie stanowisko.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE

Dziś, w poniedziałek dnia 10 października powtórzenie świątecznej komedii w 4 aktach J. Devala „SUBRETKA”, — ostatnia na wość scen europejskich, ciesząca się od sze regu miesięcy dużym powodzeniem na scenach polskich. Jest pierwsza sztuka z tego repertuaru w tym sezonie Teatru Miejskiego. Reżyseria Ziemowita Karpińskiego. Oprawa plastyczna Jana i Kamili Golusów. Udział biorą pp.: Jasińska - Detkowska, Korwin, Nawrocka, Ślaska, Jaśkiewicz, Mar tyka, Surzyński, Wołhejko, Żuliński. Projekt kostiumów — p. Maria Karpińska.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”

Występy J. Kulczyckiej. Dziś po cenach znizowanych grana będzie raz jeszcze świąteczna operetka „Marica” z J. Kulczycką, X. Grey, W. Rychterem w rolach głównych.

„Wesoła wdówka”. Jutro grana będzie również po cenach znizowanych „Wesoła wdówka” Lehara.

Występy „Wdówka”. Jutro grana będzie również po cenach znizowanych „Wesoła wdówka” Lehara.

Występy znakomitych artystów operowych. W środę i czwartek bieżącego tygodnia odbędą się dwa występy słynnych artystów Ady Sari, śpiewaczki o światowym na zwisku artystycznym, oraz filarów opery warszawskiej Janusza Popławskiego, Eugeniusza Mossakowskiego. W tej rewelacyjnej obsadzie grane będą dwie opery, a mianowicie w dn. 12 bm. „Trawiata” zaś w dn. 13 bm. „Polawiaze perel”. Orkiestra i chó ry zwiększone, przy pulpicie A. Rubinsztajn. Zapowiedź wymienionych występów wywołała zrozumiałe zainteresowanie.

RADIO

PNONIEDZIAŁEK dnia 10 października 1928
6.57 Pieśń poranna. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka z płyt. 7.45 Gimnastyka. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Program na dzień. 8.15 Muzyka popularna. 8.45 „Powracamy do zdrowia” — audycja w opr. Dr Marii Kołaczyńskiej. 9.00 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.20 Muzyka opisowa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Pogadanki dla kucpów i rzemieślników. 13.30 Ponia (śpiew gregoriański) homofonia i polifonia — audycja muzyczna dla liceów w opr. Dr Tadeusza Szeligowskiego. 14.00 Przerwa. 15.00 Teatr Wyobraźni dla młodzieży: słuchowisko p. t. „A nia znajduje przyjaciółkę”. 15.30 Muzyka obładowa. 16.00 Wiadomości gospodarcze. 16.15 Kronika naukowa: Fizyka — odczyt. 16.30 W 125 rocznicę urodzin Giuseppe Verdiego. W programie arie z oper (D). 17.15 Litwa współczesna — reportaż. 17.30 Recital śpiewaczy Tooni Kroon (sopran) Estonia. 18.00 Wileńskie wiadomości sportowe. 18.05 Muzyka lekka. 18.20 Z naszego kraju: „Jeziro Drywiatały” pogadanka Aleksandra Jankuna. 18.30 Audycja strzelecka. 19.00 Koncert organowy w wyk. Feliksa Nowowiejskiego. 19.30 Przemówienie Prymasa Polski ks. kardynała Dr Augusta Hlonda z okazji Tygodnia Miłosierdzia. 19.40 Koncert popularny w wyk. Orkiestry Rozgłośni Wileńskiej pod dyr. W. Szczygińskiego. 20.35 Dziennik wieczorny, Wiadomości meteorologiczne, sportowe. 21.00 Afryka śpiewa — audycja kameralna. 21.40 Nowości literackie. 22.00 Skrzynkę ogólną prowadzi Tadeusz I opalewski. 22.10 Recital wiolonczelowy Alberta Katza. 22.40 Muzyka taneczna. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.05 Za kończenie programu.

Celem uniknięcia nieporozumień prosimy na przekazach i czekach podawać cel wpłaty (ogłoszenie, prenumerata, kolportaż, ofiary).

Administracja „Kurjera Wil.”

Hotel EUROPEJSKI
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Z TEKI POLICYJNEJ

PO SĄSIEDZKU.

Katarzyna Ajsurowa (Jezuicka 5) została napadnięta i pobita przez niejaką Marię Podielisową. Powodem napaści był zatarg na tle porachunków sąsiedzkich. „KUPCY”.

Do pracowni ślusarskiej Daniela Kisieła, przy zaułku Dobroczyńnym, zgłosiło się dwóch chłopców, proponując mu nabycie zamków pochodzących z kradzieży.

Kisiele zawiadził policję, lecz młodociani złodzieje porzucili zamki i zbiegli zanim przybyła policja.

SMĄCZNEGO!

Do policji wciąż napływają skargi, iż w niektórych sklepach mięsnych sprzedaje się nieświeże mięso. Zarotowano nawet wypadki, kiedy w nabytym mięsie ujawniono węgry.

W związku z tymi skargami władze sanitarne obostrzyły nadzór nad jatkami. W wyniku inspekcji spisano kilka protokołów.

WESOŁA ZABAWA.

Na zabawie przy ul. Nadleśnej został dotkliwie pobity kastetami i rękocięciem rewołweru niejaką Wiktor Urban z pobliskiej wsi Nowosielki. Trzech sprawców pobicia aresztowano. Czwarły zbiegl.

ZEMSTA JEST ROZKOSZĄ BOGÓW.

Helena Siemaszko (Moniuszki 25) złożyła w policji meldunek o nieco niezwykłym sposobie wywierania zemsty, której

Wiadomości radiowe

Z NASZEGO KRAJU.

W sezonie jesienno - zimowym cykl „Z naszego kraju” będzie utrzymany. W poniedziałek, dnia 10 października, o godz. 18.20 Aleksander Jankun opowie o przedziwnym jeziorze Drywiatach, leżącym w pięknej ziemi brasławskiej.

RECITAL WIOŁENCZELOWY.

Przebywający czasowo w swym rodzinnym mieście wybitny wiolonczelista Albert Katz z towarzyszeniem fortepianu wykona sonetę J. B. Brevala, znakomitego wiolonczelisty i cenionego kompozytora francuskiego z drugiej połowy XVIII wieku, którego utwory mogą korzystnie uzupełnić niezbyt bogaty repertuar muzyki wiolonczelowej. Dalsze produkcje składają się z mniejszych dzieł Chopina, Albeniza i Sarasatego w przeróbkach na wiolonczelę. Koncert odbędzie się w poniedziałek 10 października, o godz. 22.00 — 22.40.

RADIOAPARATY

licencji Wiednia i Budapesztu

„Capello” i „Union-Radio”

Superheterodyny bateryjne i prądowe najwyższej jakości

w firmie

Michał Girda

Mickiewicza 7, tel. 16-28

HURT

DETAIL

Aparaty „ELEKTRIT”

skuteczna reklama to ogłoszenie w dzienniku

PAN Dziś początek o 2-el. Ułgi zawieszono. Najslyniejsza para ekranu **Jeanette MACDONALD i Nelson Eddy**

w najniekniejszym

najnowszym filmie

ZŁOTOWŁOSA

CASINO Powrót do Macierzy Śląska Ciesz.

Ostatni dzień!

Dziś początek o 2-el

2) Wspaniały film muzyczny

Całkowity przebieg wkroczenia Wojsk Polskich oraz wszelkie uroczystości jak również **KONFERENCJA W MONACHIUM**

„BARKAROLA”

Radość. Ruch. Życie. Urok. Namiętne piękno!

HELIOS Premiera 2 godziny beztrzęskiego śmiechu Śpiew! Romans! Przygoda! Fenomenalny śpiewak „Metropolitan Opery” NINO MARTINI i czarująca IDA LUPINO w filmie

„DLA CIEBIE SENORITO”

Nadprogram: **Atrakcje i aktualności.** Początek seansów o g. 2-el

Chrześcijańskie kino Wilka epopea patriotyzmu, bohaterstwa, poświęcenia i miłości **SWIATOWID | PANI WALEWSKA**

W rolach głównych: **Greta Garbo i Charles Boyer**

Uprasza się o przybywanie na początki s.: 3-5-7-9, w niedzielę i święta od godz. 1-el

LUX Dziś. Gigantyczne arcydzieło **MAYERLING**

W rol. gł. ulubieńcy wszystkich

Charles Boyer i Danielle Darrieux

Nad program: **CIKAWY DODATEK**

KINO Dziś wstrząsający film o wielkiej niesprawiedliwości ludzkiej p. t. **Rodziny Kolejowej** **ZNICZ ZA CUDZE WINY**

ZNICZ

Wiwulskiego 2

Role główne: **Warner Baxter i Gloria Stuart**

Nad program: kolorowe dodatki. Początek seansów codziennie o g. 16

OGNISKO Dziś. Wspaniałe arcydzieło filmowe p. t. **Tak się kończy miłość**

W rolach głównych: **Paula Wessely i Willy Forst**

Nadprogram: **UROZMAICONE DODATKI.**

Początek o godz. 5, 7 i 9.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Konto P.K.O. 700.312. Konto rozrach. 1, Wilno 1
Centrala. Wilno, ul. Biskupa Bandurskiego 4
Redakcja: tel. 79. Godziny przyjęć 1—3 po południu
Administracja: tel. 99—czynna od godz. 9.30—15.30
Drukarnia: tel. 3-40. Redakcja rękopisów nie zwraca

Oddziały: Nowogródek, Bazylińska 35, tel. 169;
Lida, ul. Zamkowa 4/7, tel. 73; Baranowicz, Ułańska 11; Brześć n/B., ul. Pierackiego 19, tel. 224; Pińsk, Dominikańska 40.

Przedstawicielstwa: Kleck, Nieśwież, Słonim, Stopolce, Szczuczyn, Wołożyn, Wilejka, Grodno — 3 Maja 6, Suwałki — Emili Piłater 44, Równe — 3 Maja 13, Wołkowysk — Brzeska 9/1

CENA PRENUMERATY
miesięcznie: z odnośnikiem do domu w kraju — 3 zł., za granicą 6 zł., z odbiorem w administracji zł. 2.50, na wsi, w miejscowościach, gdzie nie ma urzędu pocztowego ani agencji zł. 2.50

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr. przed tekstem 75 gr., za tekstem 30 gr. drobne 10 gr. za wiersz. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Wyrazu tłustym drukiem liczymy podwójnie. Zastrzeżeń miejsca dla „drobnych” nie przyjmujemy. Przydział ogłoszeń do odpowiednich rubryk zależy tylko od Administracji. Kronika redak. i komunikaty 60 gr. za wiersz jednosłupowy. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe tabelaryczne 50%. Układ ogłoszeń w tekście 5-linowy, za tekstem 10-linowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadestane” redakcja nie odpowiada. Administracja strzeże sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca. Ogłoszenia są przyjmowane w godz. 9.30 — 16.30 i 17 — 20.